

Tranggillo.

Lov sødt, barn lille!

Grundtvig.

A. Teqvær.

Min drøm vakker og stille. Sov lydelig blund som

1. Sov sødt, barn lille, lig ro-lig og stille! På sø-de-lig sov som
3. Sov sødt, barn lille, lig ro-lig og stille og ngn på det naon med

(event. även en strof 2.) Da drypper den Duggen den Mamma på Vuggen til Barnet på fold den

Lagden i himl som dommesprettene på angør.

Englen i skov, som blomsterne blande i. Eng-le. Gud ga-der har sagt: står,
nalden i faon, all jorden till salighet gi-vel. pp. Hyn. Jesus er min, så

Engle med Børn. Da linder med Smil det i Mor-gen, og Klod-iet, brat

Na berer min Vild, som smil og så stille og lyngner hans Mamma som bar i sin faon det skønne, gode

gum røtten barnen i de små sanger.

eng-le, på vagt, når mine de små her i Sæng-e! Lyset og Li-vel,
fa-ger og fin. Min Jesus er

irger Gød-nat til Trivlen og Tugten og Sor-gen.

Och så sang psalm 91: Bevar, o Gud i Natt min Fader og min Moder,
vort Land, vort Bry, vort Hus, min Søster og min Broder!
Luk Da vort Øje til i vort Fæder Stær,
at styrket det din hjælp i Morgen skal vi se!
vand! (© D. Lütken)